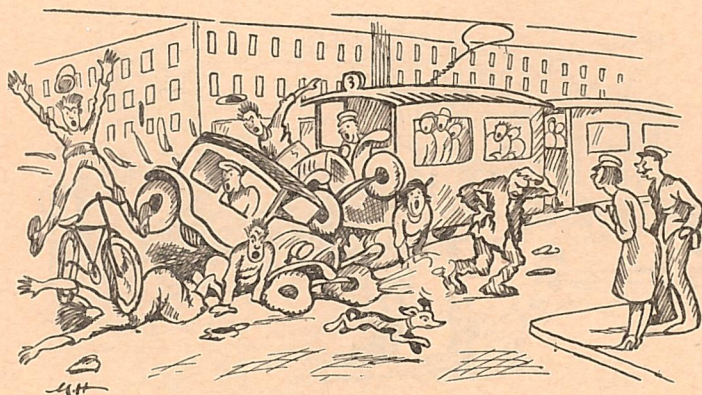

— Защо и ти да тичашъ? Смисълъ нѣма!
Азъ самъ!

Но ето, хукнаха пакъ двама...

— Крачуне! Слушай! Да се пазариме:
на тебе — ордена и славно име,
на мене пъкъ паричкитѣ!

Но всичкитѣ!

— Добре де! Стига да дадатъ награда,
ще видимъ сетне на кого се пада.
А ордена — той, безъ съмнение,
за мене е!

Но въ мигъ зачу се трѣсъкъ,
отчаенъ, нечовѣшки крѣсъкъ
и бъркотия,
и олелия...

Когато се обърнаха назадъ,
какво да видятъ: сѣщи адъ!
Трамвая врѣхлетѣлъ съсъ сила
върху автомобиля!
Жена, свалена подъ велосипеда!
И писъци: О, майко мила!

И крѣсъци: — Говеда съсъ говеда —
движението нѣма кой да гледа!

— Строшиха ми ребрата!
— Разбиха ми главата!
— Спри тамъ, ватмане!
— Какво е туй, Иване!
— Да протестираме предъ общината!
— Навѣхна се крака ми!
Ще ходя съсъ налъми!
— Отиде ми пантофа!

Съсъ други думи: катастрофа!

Д. Подвързочвъ